

Vierde zondag van Pasen

De tijd na Pasen is vooral een tijd van bezinning, van bezig zijn met wie Jezus, die man uit Nazareth, eigenlijk was. We merken dat aan de teksten, die steeds aansturen op wat ons te denken geeft na Jezus' verrijzenis.

Vandaag gaat het over Jezus' herderschap. Dat is natuurlijk maar een beeld maar wel een beeld dat goed dienen kan om de zorg en de aandacht van God voor de mens uit te drukken. Als je Hem volgt, deel je in zijn eeuwig leven. Het is een geloof zoals het geloof in de verrijzenis. Soms lijkt 't niks, – niet meer dan fantasie, maar op andere momenten is het opeens weer helder.

Thema: “Waarvoor sta je open?”

EERSTE LEZING uit de Handelingen der Apostelen (13, 14.43-52)

In die dagen reisden Paulus en Barnabas langs Perge naar Antiochië in Pisidië, waar zij op de sabbat de synagoge binnengingen. Na afloop van de dienst in de synagoge liepen vele Joden en godvrezende Proselitiëten met Paulus en Barnabas mee; dezen spraken hen toe en drongen er bij hen op aan in de genade van God te volharden. De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om naar het woord van God te luisteren. Bij het zien van die grote menigte werden de Joden zeer afgunstig en beantwoordden de uiteenzetting van Paulus met beschimpingen. Toen verklaarden Paulus en Barnabas in alle vrijmoedigheid: 'Tot u moest wel het eerst het woord van God gesproken worden, maar omdat gij het afwijst en uzelf het eeuwige leven niet waardig keurt, daarom richten wij ons voortaan tot de heidenen. Want aldus luidt de opdracht van de Heer tot ons: Ik heb u bestemd als een licht voor de heidenen, opdat gij redding zoudt brengen tot aan het uiteinde van de aarde.' Toen de heidenen dit hoorden waren zij verheugd en verheerlijkten het woord van God, en allen die die tot het eeuwig leven waren voorbestemd namen het geloof aan. Het woord des Heren verbreidde zich door heel die streek, maar de Joden hitsten de godvrezende vrouwen op die uit de toonaangevende kringen kwamen en ook de voornaamste burgers uit de stad; zij veroorzaakten een vervolging tegen Paulus en Barnabas en verjoegen hen uit hun gebied. Deze schudden het stof van hun voeten ten teken dat zij met hen gebroken hadden en gingen naar Ikonium. De leer-

lingen echter waren vervuld van vreugde en van de heilige Geest.

TWEEDE LEZING uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (10, 27-30)
In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Mijn schapen luisteren naar mijn stem en Ik ken ze en ze volgen Mij. Ik geef hun eeuwig leven; zij zullen in eeuwigheid niet verloren gaan en niemand zal ze van Mij wegroven. Mijn Vader immers die ze Mij gegeven heeft is groter dan allen; en niemand kan iets uit de hand van mijn Vader roven. Ik en de vader, Wij zijn één.'

OVERWEGING

Onlangs, dierbare mensen, was op de actualiteitsrubriek “Eén vandaag” een korte beschouwing over de sterke stroom van informatie die dag en nacht het leven bezet en iets doet met jonge mensen, vooral hen die bang zijn iets te missen. Er is zelfs een letterwoord voor: “FOMO”, “fear of missing out.” Want als je niet op de hoogte blijft, riskeer je de minachting van leeftijd- en lotgenoten. Het programma stelde dat rusteloosheid, concentratie- en waarnemingsstoornissen o.a. op die informatiestroom zijn terug te voeren, vooral bij hen die er weerloos tegen zijn. Hoe dan ook, ik laat het voor wat het is maar het staat als een paal boven water dat er een grens is aan het opnamevermogen van informatie en dat iedere mens, ook de volwassene moet kiezen uit wat h/zij in het leven van de dagelijkse dag toelaat en tegenhoudt.

Het verbaast u wellicht als ik u zeg dat het in het evangelie van vandaag o.a. dáárover gaat, nl. of je voor het evangelie ontvankelijk bent; je kunt immers niet alles opnemen. Dus de vraag is: heb je ruimte en zo ja, wat zoek je en waarvoor? In termen van de tekst die ons vandaag mag bezighouden: de stem van de Herder, – hoor je die überhaupt of wordt die verdrongen door de ruis op je dagelijkse dag?

Ik herinner mij het verhaal van een echtpaar dat op een etage woonde in de Vondelstraat in Amsterdam; ze hadden hun slaapkamer aan de straatkant en waren gewend geraakt aan het geraas van het verkeer in de vroege ochtend. Ze hadden geleerd daar dwars doorheen te slapen, maar toen er een baby kwam, was één enkel geluidje van het kind voldoende om moeder meteen klaarwakker te maken.

Mensen zien en horen selectief. Wat je niet wilt of wat niet van belang is, heeft een kleine kans om tot je door te dringen. Het is de concurrentie met alle andere prikkels waarmee de mens van de

ochtend tot de avond wordt bestookt, – de strijd om de aandacht.

De vraag is daarom: waarnaar luister je temidden van het gekrakeel de hele dag door? Weet u, dierbare mensen, ik geef dikwijls de cultuur de schuld van wat er misloopt of onbereikbaar is en dat is best wel verdedigbaar. Maar uiteindelijk ben jij het zélf die kiezen moet uit wat je wordt aange-reikt. Je bent dus steeds aan zet. Voor kinderen zijn het de ouders die hen oriënteren en toerusten tot het maken van een selectie uit het overvloedig aanbod van elke dag. Later moeten ze zelf gaan kiezen.

Vandaag, dierbare mensen, is het roepingen-zondag. U zult toegeven dat het evangelie over de Herder en zijn roepstem daarvoor heel geschikt is. De eerste lezing is uit de eerste eeuw van onze jaartelling; zij is een illustratie van wat mensen beweegt en wat ze ervoor over hebben om hun doel te bereiken, – om het woord van Jezus van Nazareth te laten horen en er mensen voor te winnen. Het was ook toen al zo: de strijd om de aandacht temidden van de concurrentie. Als je dat leest en overweegt, zie je dat elke keuze, elke selectie uiteindelijk neerkomt óf op aandacht voor wat het voor je zelf oplevert, óf wat die aandacht betekent voor het heil van de ander. Dat kan heel confronterend zijn.

Het gaat om wat je wilt horen en wat niet. Roeping is overal waar je gevoel voor verantwoordelijkheid je aanspreekt zodra iemand je aandacht vraagt. Roeping wordt gemaakt door iets in je hart waarvan je leeft en je daarom je leven op een bepaalde manier inricht, – door te leven voor de ander, wie dan ook, allereerst voor mensen zonder verweer. We denken bij roeping gauw aan bv. kloosters, mensen die elke minuut van de dag hoe dan ook aan God willen besteden. Maar ook zijn vaders en moeders geroepen die altijd eerst overwegen wat van belang is voor de kinderen, in de kinderen al hun geld en tijd stoppen. Het is de ontvankelijkheid voor wat zij het eerst horen, temidden van het gekrakeel om hen heen. En als de kinderen het huis uit zijn en zelfstandig, hun aandacht gaan geven aan mensen die het slecht maken, alleen zitten of ziek zijn. dat wil zeggen: kiezen voor het welzijn van de ander.

Dierbare mensen, het is steeds de stem van de Herder, – een bijbels beeld dat tegelijk vertelt dat het alleen de mensen zijn die naar Hem luisteren en aanvoelen dat het gaat om wat Hij vraagt, nl. liefde tot de ander, het heil van de ander, als het even kan zonder handelsgeest, dat wil zeggen: zonder te vragen wat de inspanning voor jou zelf oplevert.

Zolang echter die stem van de Herder overstemd wordt door wat je volgens de wereld beslist niet mag missen of moet hebben, ... ach, weet u, het is niet echt slecht; het gaat trouwens niet om

moraliteit, maar het is wel armetierig. Waartoe het evangelie ons oproept kan je diep gelukkig maken, nl. de ander ... ja, en dat is toch iets anders dan bezig zijn met onze zelfhandhaving, zelfbevestiging. Het geldt nogal 'ns voor kinderen en tieners. Misschien moet dat ook zo; het heet groei. Op later leeftijd kan het je vrijetijdsbesteding zijn of je comfort in huis, je hobby's, sport, carrière ..., enfin, u weet het; het zijn allemaal open deuren, dingen van de wereld die de roepstem van het evangelie gemakkelijk overstemmen.

Is het niet teveel gevraagd? Eerlijk gezegd: soms wel, bij perioden zelfs dikwijls dat er nauwelijks plaats is voor wat de ander in stilte hoopt. Je eigen leven moet wel kwaliteit hebben om het heil van die ander zien. Het is een voorwaarde voor je ontvankelijkheid, – het thema van vandaag.

Tenslotte, dierbare mensen, is daarvoor een leefmilieu nodig, – een leefruimte waar rust en stilte een vaste plaats hebben, waar geen enkele vorm van haast en opwindning of gewoon een te volle agenda je geestelijke ruimte bezetten, – kortom, waar de stem van de Herder niet wordt overschreeuwd.

Dierbare mensen, dat is de boodschap van vandaag, maar ook van morgen, en overmorgen, elke dag weer opnieuw, – de vraag: hoe installeer ik een antenne om de stem van de Herder te ontvangen?

(– Ruimte voor aantekeningen –)

